

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
JŪNIJS

Kāpt kalnā

*„Bet Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi,
un Viņa sirds nodomi ir spēkā
uz audžu audzēm.”*

(Ps 33, 11)

VAI TU MANI MĪLI?

“Vai tu mani mīli?” – šie Kristus vārdi ir adresēti Pēterim. Tie ir ilustrācija tam, ko svētais Pāvils saka mums: “Ja mēs esam neuzticīgi, tad Viņš, Kristus, ir uzticīgs, jo Viņš nevar noliegt pats sevi.”

Pēteris bija neuzticīgs. Viņš noliedza Kristu, bet Kristus ir uzticīgs. Viņš nevar noliegt pats sevi. Tāpēc, ka Viņš izvēlējās Pēteri, tāpēc, ka Viņš mīlēja Pēteri, Viņš Pētera sirdi arī atdzīvinās, Viņš ieliks atpakaļ Pētera sirdi visu mīlestību, kas Viņam ir, Viņš vēlas, lai arī Pēteris dzīvotu.

“Pēteri, vai tu Mani mīli?” Pēteri, tu, kas nemācēji mīlēt, Es gribu tev tagad dot Savu mīlestību, lai tu varētu mīlēt Mani un lai Mana uzticība kompensētu tavu neticību. Tātad ne mēs esam tie, kas ir uzticīgi. Kristus ir tas, kurš ir uzticīgs mūsos, un es teiktu, ka zināmā mērā dažkārt par spīti mums pašiem, par spīti mūsu glēvumam, par spīti mūsu drosmes trūkumam, par spīti mūsu vieglprātībai, par spīti mūsu augstprātībai, visām tām Pētera īpašībām, kuras tik bieži atrodam sevi.

Neskatoties uz visu minēto, Kristus ir uzticīgs. Viņš nav uzticīgs kaut kur debesis, Viņš ir uzticīgs mūsu pašu sirdīs, klātesošs mūsos, Viņš ir mūsu uzticība. Šī uzticība mūs pārveido, jo ieliek mūsos mīlestību, uz kādu mēs nebūtu spējīgi. Un Kristus šo mīlestību Pēterim ir devis tik labi, Viņš ar to ir piepildījis viņa sirdi tik labi, ka Pēteris spēš sekot Kristum un spēš sekot Viņam līdz galam. Mācekļi, kurš ir tik nepastāvīgs, tik bailīgs, tik bikls, Pēteris ies līdz pat mocekļa nāvei: “Cits tevi pārņems un vedīs, kur tu negribi iet.” Ar šiem vārdiem Jēzus norādīja uz nāvi, kurā

Pēterim būs jāmirst.

“Ja mēs līdz ar Viņu ciešam, tad līdz ar Viņu arī valdisim; ja līdz ar Viņu mirstam, tad līdz ar Viņu arī dzīvosim.” Šie svētā Pāvila vārdi ir piepildījušies Pēteri. Pēteris mirs kopā ar Kristu, tāpat kā Kristus, lai augšāmceltos kopā ar Viņu. Un ja Pēteris mirs tāpat kā Kristus pie Krusta, tad ne tādēļ, ka viņā būs radusies drosmē, kuras viņam nebija, bet tādēļ, ka Kristus būs klātesošs viņā, lai mirtu kopā ar viņu. Kristus savā ziņā pavadis Pēteri viņa nāvē, būs klātesošs Pētera nāvē. Viņš būs viņa sirdī, dvēselē un miesā, kad viņš upurēs sevi kā upuri, un Pēterim pietiks mīlestības, lai spētu iet līdz pilnīgai sevis atdošanai. Viņš pats saviem spēkiem to nekad nebūtu spējis izdarīt. Žēlastība patiesi ir Dieva

mājvieta mūsos. Tas ir Jēzus Gars mūsos, kas mūs pārveido no augšas līdz apakšai, dāvājot dzīvi, kas nav mūsu pašu dzīve, bet gan Jēzus dzīve. Pēteris ir cilvēks, kurš mīlēja, kurš atbildēja: “Kungs, tu zini, ka es tevi mīlu,” un kurš mira. Pēteri Kristus atkal tika sists krustā, tāpat kā Viņš atkal tiek upurēts kā upuris visos mocekļos, tāpat kā Viņš atkal aizlūdz, dzīvo un mirst katrā no mums, kad mūsu pašu dzīve attīstās un tiek upurēta. “Tas ir Kristus, kas dzīvo mani!” saka svētais Pāvils Vēstulē galatiešiem: “Ne jau es dzīvoju, bet gan Viņš dzīvo mani!” Lai jūnijā, Jēzus sirds mīlestības mēnesī, mūs piepilda Kristus klātbūtne, lai mēs patiesi dzīvotu Viņa dzīvi, kopā ar Viņu, un lai Viņš dzīvo mūsos, lai mēs kļūtu vienoti ar Viņu Viņa godam un Tēva mīlestībai!

Materiālu no interneta sagatavoja, tulkoja priesteris Māris Ozoliņš

JĀNIS KRISTĪTĀJS UN MUMS DOTĀ VĒSTS

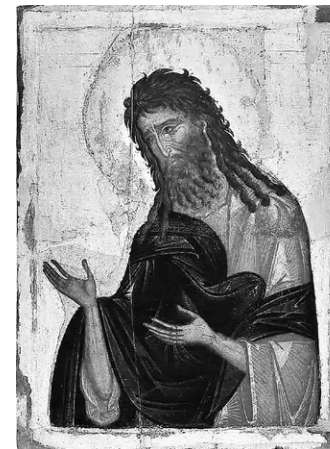
20. gadu beigās Jānis Kristītājs pamazām sāka pulcināt ap sevi sekotājus. Sākumā viņš sludināja tuksnesī netālu no Jeruzalemes, vēlāk devās uz Galileju, kurā valdīja tetrarhs Hērods Antipa. Jānis kritizēja pastāvošo kārtību, sludināja Dieva valstības drīzu iestāšanos un veica kristīšanu Jordānas upē. Jānis kristīja arī pašu Jēzu.

24. jūnijā ir lieli svētki – Svētā Jāņa Kristītāja piedzimšanas svētki. Daudziem latviešiem šie svētki saistās ar vasaras saulgriežiem, citiem – ar vienkāršu gaļas cepšanu un lekšanu pāri ugunskuram. Mums visiem noteikti ir pazīstami cilvēki, kuri svin vasaras saulgriežus pēc pagāniskajām tradīcijām. Nereti kristieši šos cilvēkus cenšas pārmācīt un pārveidot, bet atcerēsimies Mātes Terēzes mudinājumu musulmaņiem būt labiem musulmaņiem, hinduistiem būt labiem hinduistiem, kristiešiem būt labiem kristiešiem.

Tā vietā, lai savus kaimiņus vai radus bārtu par to, ka viņi svētkus svin pagāniski, bet būtu jāgodina Jānis Kristītājs, atcerēsimies par mīlestību un pieņemšanu. Vai Jordānā nav vieta itin visiem, nevis tikai izredzētajiem? Vai, svinot Jāņa Kristītāja dzimšanu, mēs nevaram šajās svinībās ietvert visus savus brāļus un māsas? Mums tik bieži sanāk sadalīt cilvēkus “mūsējos” un “viņos”, bet tas būtu pēdējais, ko kristietim jādara. Kristietim ir jāstiprina sava ticība, lai no viņa var sajust Svētā Gara pārmainošo garu, nevis nosodīšanā vērstu pārmainīšanas garu.

Vai Jānis Kristītājs devās ciņā pret neticīgajiem, vai arī gaidīja laudis Jordānas upē? Kur savus līdzcilvēkus gaidām mēs? Vai viņi arī saulgriežu svinēšanā varētu vērsties pie mums un saņemt mīlestību, vai tomēr nosodījumu? Vai mēs ļaujām līdzcilvēkiem iekāpt savā ticības upē un ļaut tai viņus pārveidot?

Jāņa evaņģēlijs (1,19-23) vēstī par Jāņa Kristītāja kalpošanas sākumu: “Šī ir Jāņa liecība, kad jūdi no Jeruzalemes sūtīja pie viņa priesterus un levītus, lai viņam jautātu: “Kas tu esi?” Viņš atzinās un neliedzās, bet apliecināja: “Es neesmu Kristus.” Tad tie viņam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Bet viņš saka: “Es tas neesmu.” “Vai tu esi gaidāmais pravietis?” Viņš atbildēja: “Nē.” Tad

tie viņam sacīja: “Kas tu esi? Mums atbilde jādod tiem, kas mūs sūtījuši. Ko tu pats saki par sevi?” Viņš teica: “Es esmu vēstneša balss, kas tuksnesī sauc: sataisat Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja ir sacījis.”

Mums ir jānes Dieva lāpa un jāļauj tai rādīt ceļu arī neticīgajiem. Šī lāpa nav dota, lai nodedzinātu visu pārējo, arī nekristīgo. Ar šādiem laikiem kristieši jau ir saskārušies, un diez vai mīlestība mums ļautu ko tādu atkārtot. Tādēļ neizvērsisim arī pret saulgriežu svinētājiem savus mazos krusta karus, bet būsim kā Jānis Kristītājs, kurš ir tikai vēstnesis.

Kristietim nav jāiesaistās pagāniskās tradīcijās, bet kristietim pāri visam ir jāmīl arī pagāni.

TĒVA RADĪTĀJA, DĒLA PESTĪTĀJA UN SVĒTĀ GARA "PĒDAS"

Dārgie "Kāpt Kalnā" lasītāji un ceļabiedri uz Debesīm! Pamudinājums šai vēstulei esmu atradis, pirmkārt, Baznīcas dzīvē, liturģijā, jo 4. jūnijā svinējam Vis-svētākās Trīsvienības svētkus. Otrkārt, savā privātajā dzīvē, jo šajās dienās priesterības gadadienas dēļ mani apmeklēja vecāki (attēlā).

Minēto svētku saturs, kā arī šai laikā piedzīvotais man palīdzēja (ceru, ka palīdzēs arī jums) atrast spēcīgāku grūdienu, lai pazītu un milētu Trīs Dievišķās Personas. Kādā veidā?

Ticības patiesība par Dievu, kuram ir viena dievišķā daba, tomēr Viņš ir trīs atšķiramās Personās, cilvēka izpratnei un iztēlei ir diezgan grūta. Kā saka: "prāts beidzas"! Tomēr, ņemot vērā Jēzus mācību par vairākiem ticīgajiem šķietami vismazāk pazīstamo Dieva Personu, tas ir, Svēto Garu, mēs atrodam palīdzību, kā var labāk pamanīt šīs Dievišķās Personas. Sarunā ar Nikodemu (sal. J 3, 1-21) Jēzus Svēto Garu pielīdzina vējam un saka: "Vējš pūš, kur grib, un tu dzirdi tā skaņu, bet tu nezini, no kurienes tas nāk un kurp iet." (J 3, 8) Tādējādi Viņš akcentē, ka neredzamā (ķermeņa acīm) realitāte ir pamanāma caur dzirdi. Vairāk. Redzot, piemēram, koka lapas, kas kustas, tas pats vējš savā darbībā cilvēka redzei ir pamanāms. Šai gaismā mēs saprotam, ka nevaram ar miesas maņām pietiekami skaidri pamanīt (ieraudzīt) Dievu, tomēr par Viņa klātbūtni un darbību varam pār-

liecināties, sastopoties ar to efektiem, sekām, augļiem. Citiem vārdiem: var atrast Dieva Tēva, Kunga Jēzus, kā arī Svētā Gara "pēdas". Un jau pieminēju, ka pie šī uzdevuma nesen man palīdzēja manu vecāku klātbūtne.

Dieva Tēva "pēdas" mēs, pirmkārt, varējām atrast, apmeklējot Nacionālo botānisko dārzu. Tas atrodas netālu no manas kalpošanas vietas – Salaspilī. Laika un spēka ziņā

paspējam apskatīt tikai oranžērijas ekspozīciju, bet jau no tā vien "reiba galva", redzot, cik pārbagāta krāsās un veidos ir augu pasaule. Tas liek pārdomāt, kāds tad ir Dievs Tēvs – cik neparakstāmi liels savā gudrībā un cik dāsns, uzticot visu šo skaistumu un bagātību cilvēka dzīvei un pārvaldīšanai. Šis punkts (man un katram cilvēkam) liek meklēt Dieva Tēva Radītāja "pēdas" makrokosmosā, mikrokosmosā, visā dabas bagātībā. Citiem vārdiem – ir vērts "lasīt" radības "grāmatu", lai vairāk pārliecinātos par Dieva Tēva darbību un klātbūtni.

Otrkārt, ar priesteri Modri Lāci, draudzes prāvestu, tika saskaņots, ka svētdienā pēc galvenās Svētās Mises vecāki liecinās par to, ko Dieva žēlastība veica viņos un mūsu ģimenē, kad tēvs, mamma un es tikām atbrīvoti un dziedināti no vairāku atkarību izpausmēm un sekām. Kā ticīgie mēs labi zinām, ka bez Jēzus dāvatās pestīšanas, bez Viņa Krusta spēka, bez Viņa žēlsirdības un žēlastības nekāda ārstēšana ar medicīnas līdzekļiem, ne-

kāda tā sauktā apņemšanās vai kādi pat zvēresti cilvēka sirdij, iekšējam cilvēkam nevar dot meklēto brīvību un mieru. Varu apliecināt, ka jau daudzus gadus mana ģimene (katrs no mums un mēs kopā) redzam Jēzus Pestītāja spēcīgo darbību, kas dziedina un atbrīvo. Un tas var rādīt ceļu ikkatram cilvēkam, kas grib pazīt un milēt Jēzu. Izsekojot liecībām, kas atklāj saņemto grēku piedošanu vai izlūgtas piedošanas dāvanas augļus, vai atbrīvošanu no cilvēciski nepārvaldāmām atkarībām, mēs pārliecināties, cik labs un spēcīgs ir Jēzus Pestītājs, uz kuru attiecināti šie Bībeles vārdi: "Ja stiprais apbruņojies sargā savu māju, tad viss, kas viņam ir, paliek drošībā. Bet ja stiprāks par viņu atnāk un uzvar to, tad tas paņem visas viņa bruņas, uz kurām tas paļāvās, un izdala savu laupījumu." (Lk 11, 21-22) Cik apbrīnojama ir šī realitāte, ka patiesi "Viņa brūcēs mēs esam dziedināti!" (sal. Is 53, 5).

Treškārt, vecāku dzīves gaitas, sniegtā liecība man un pārējiem norāda uz Svēto Garu. Tikai Viņa darbība, Viņa spēks ļauj liecināt par Jēzu, jo "neviens nevar pateikt: "Kungs Jēzus", kā tikai Svētajā Garā." (1 Kor 12, 3)

Bieži esmu sastapies ar faktu, ka ticīgie dedzīgi piesauc Jēzus žēlastību, meklējot vajadzīgo dziedināšanu vai atbrīvošanu, bet, to saņēmuši, nesteidzas,

lai neteiktu – vispār nav spējīgi publiski liecināt par saņemto žēlastību. Manu vecāku izaugsme lielā mērā notika, pateicoties divdesmit formācijas gadiem neokatehumenāta kopienā. Neapšaubāmi šī un tik daudzas tai līdzīgas kopienas Baznīcas klēpī ir Svētā Gara darbības auglis. Vai mēs kā ticīgie varam nepamanīt, ka pēc Otrā Vatikāna koncila, kad tik spēcīgi tika piesaukts Svētais Gars, Baznīcā parādījās tik daudzas kopienas, tik daudzi apstulāti un kalpošanas veidi? Uz to var attiecināt Jēzus vārdus: "Patiesi, patiesi es jums saku: kas uz mani tic, tas darīs tos darbus, ko es daru, un vēl lielākus par tiem darīs, jo es aizeju pie Tēva." (J 14, 12) Un par to, ka šie darbi ir iespējami vienīgi Svētajā Garā un ka tie ir Viņa klātbūtnes izpausme, skaidri māca svētais Pāvils Vēstulē korintiešiem (sal. 1 Kor 12; lūdzu izlasīt)! Tādējādi man, un ceru, ka daudziem, sekošana tagadējai Baznīcas dzīves bagātībai vairāk un vairāk atver un atvērs acis uz Svētā Gara klātbūtni un darbību.

Centisimies pamanīt Vis-svētākās Trīsvienības Mīlestības darbību Baznīcā un radībā, kā arī savā personiskajā dzīvē. Lai tas palīdz mums milēt Vienīgo Dievu Trijās Personās un sasniegt mūžīgo dzīvi. Āmen!

**Priesteris
Pāvils Kamola**

PALĪGLĪDZEKLIS KANDIDĀTIEM UZ IESTIPRINĀŠANU

10. jūnijā Rīgas Augstākā reliģijas zinātņu institūta (RARZI) telpās tika atvērta grāmata "Liecīnieks: Ceļā uz lestiprināšanas sakramentu". Grāmata ir mācību materiāls tiem, kas gatavojas lestiprināšanas sakramenta saņemšanai.

Grāmatas tekstu autore ir māsa Diāna Cērmane OP, to ilustrējusi Latvijas Mākslas akadēmijas absolvente, māksliniece Aleksandra Runde. Pēcvārdu iz-

devumam sarakstījis Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs. Par lestiprināšanas sakramenta nozīmi arhibīskaps raksta: "Ir svarīgi neapstāties pusceļā, aprobežojoties vienīgi ar Kristību, kas mūs tikai ievada kristīgajā dzīvē, bet ar pilnu jaudu doties pretī mērķim – pilnvērtīgai mūsu garīgās personības šķautņu atraisīšanai."

Redakcija

SVĒTO RELIKVIJU KULTS

Jēzus kristiešiem ir devis svarīgu uzdevumu – nest Labo Vēsti katram cilvēkam. Pat skaitliski neliela lūgšanu grupiņa spēj sekmīgi to pildīt, ja tās darbības pamatā ir pateicība Dievam, slavēšana un lūgšana. 24. maijā grupas *online* tikšanas laikā varējām noklausīties priestera Ingara Stepkāna (attēlā) katehēzi par svēto relikviju kultu. Tēmas izvēle bija saistīta ar to, ka Gulbenes katoļu draudzē atrodas un tiek godinātas svētās Filomenas relikvijas.

Priesteris deva ieskatu relikviju godināšanas vēsturē. Līdz Vatikāna Otrā koncila laikam šī prakse bija ļoti izplatīta, bet pēc tam mazinājās, jo tika ieviesti stingrāki noteikumi relikviju autentiskuma apstiprināšanai.

No 1. līdz 4. gadsimtam Romas impērijā notika kristiešu vajāšanas. Tajā laikā tur pastāvēja dažādu dievību godināšana, bet arī imperators bija jāgodina kā Dievs. Kristieši izvēlējās mocekļa nāvi, jo nespēja pieņemt šo likumu. Vienīgā vieta, kur viņi netika vajāti, bija katakombas – pazemes kapsētas ar sarežģītiem labirintiem, daudzām ieejām un izejām. Tur kareivji baidījās ieiet. Svētās Mises tika svinētas, par altāri izmantojot kāda mocekļa sarkofāgu. Pirmās baznīcas tika celtas uz mocekļu kapiem. Beidzoties vajāšanām, saglabājās prasība, ka altāri obligāti jābūt svētā relikvijai. Kristīgā ticība izplatījās, un sakarā ar jaunu baznīcu celtniecību pieauga pieprasījums pēc relikvijām. Tā rezultātā sākās to viltošana un negodīga tirdzniecība. Baznīcā drīkst godināt tikai tās relikvijas, kurām ir dokuments par tās izcelsmi.

Katehēzes laikā uzzinājām, ka Baznīcas izpratnē relikvijas tiek iedalītas 3 kategorijās: 1) priekšmeti, kas bijuši tiešā saskarē ar Jēzu, Mariju vai svēto mirstīgās atliekas. Baznīca nosaka to autentiskumu; 2) drēbes

vai priekšmeti, kas bijuši saskarē ar svētajiem, piemēram, Franciska habits; 3) audumi, kas bijuši saskarē ar 1. un 2. kategorijas relikvijām. Audumu uzklāj uz svētā kapa vai mirstīgajām atliekām un pēc kāda laika sagriež strēmēlēs.

Iepazinām relikviju tēmu Svētajos Rakstos. Vecajā Derībā norādīts, ka nedrīkst godināt nekādas zīmes un attēlus, izmantot rituālos. Bet Izc 13, 19 varam lasīt, ka Mozus paņēma līdzī uz Apsolīto zemi Jāzēpa kaulus, "jo viņš bija nozvērīnājis Izraēla dēlus, sacīdams: "Dievs jūs nepametis – tad aiznesiet manus kaulus no šejienes sev līdzī.""

2 Ķēn 2, 13-15 pravietis Elija caur savu apmetni nodot Elisai Dieva spēku un pravieša misiju. 2 Ķēn 13, 20-21 aprakstīts notikums, kad, saskaroties ar mirušā Elisai kauliem, atdzīvojas vīrs, kuru gatavojās apbedīt. Varam ieraudzīt svarīgu relikviju iezīmi, kā Dieva žēlastība darbojas caur zīmēm – apmetni, kauliem.

Jaunajā Derībā Dievs vēl spēcīgāk darbojas caur redzamajām zīmēm. Par to varam lasīt Mt 9, 20-22, Apd 5, 12-15, Apd 19, 11-12: "Dievs darīja neredzētus brīnumus caur Pāvila rokām, tā ka pat, uzliekot slimajiem sviedrautus un apģērba gabalus, kas bijuši klāt pie viņa miesas, viņi no slimībām tika dziedināti un ļaunie gari izdzīti."

Tas pierāda, ka relikvijas nav viduslaikos izdomātas. Dieva spēks caur tām darbojas arī šodien, tikai nepieciešama dziļa ticība un pašlūgšana. "Viņa pie sevis sacīja: "Ja vien viņa drēbēm pieskaršos, es kļūšu vesels!" (Mt 9,2)

Nobeigumā no sirds vēlos pateikties priesterim Ingaram par atsaucību, ieguldīto darbu un laiku, par iegūtajām zināšanām un ticības stiprināšanu.

Konstance Laicāne

MADONAS SLIMNĪCĀ IESVĒTĪ LŪGŠANU KAPELU

18. maijā, Debesbraukšanas dienā, Madonas slimnīcā tika iesvētīta ekumeniskā lūgšanu kapela.

Daudzi vēl atceras, ka šāda kapela reiz atradās slimnīcas pagrabstāvā blakus rentgena kabinetiem un tajā regulāri notika svētbrīži. Diemžēl, mainoties priesteriem un mācītājiem, un jo īpaši pēdējos pandēmijas ierobežojumu gados, garīgā dzīve tajā bija apstājusies. Pašreizējā slimnīcas valdes priekšsēdētāja Dr. Līga Šerna nāca ar iniciatīvu kapelu iekārtot no jauna, šoreiz gaišākā, arī pieejamākā vietā – ēkas otrajā stāvā blakus analīžu laboratorijām.

Uz to atsaucās gan katoļu, gan luterāņu garīdznieki, telpa tika izremontēta, un, klātesot slimnīcas valdes priekšsēdētājai un draudžu pārstāvjiem, to 18. maijā iesvētīja katoļu priesteris Māris Ozoliņš un luterāņu mācītāji Valdis Strazdiņš un Viesturs Rikveilis. Svētbrīža ievadā izskanēja lasījums no 2. Ķēniņu grāmatas 20,5: "Es dzirdēju tavu lūgšanu un redzēju tavas asaras, redzi – Es tevi dziedināšu." Pārējie lasījumi bija par Salamana tempļa iesvētīšanu (1. Ķēniņu 8) un par to, ka Dievs mājās cilvēku vidū un visu radīs no jauna (Atkl. 21, 1-5). Uz jautājumu par kapelas mērķi Līga Šerna atbildēja: "Esmu gandarīta, ka pēc

lielāka pārtraukuma slimnīcā atkal ir vieta, kurā ikviens – gan pacienti un viņu tuvinieki, gan slimnīcas darbinieki – var netraucēti pabūt klusumā, lūgšanās un smelties spēku, saņemt atbalstu neatkarīgi no piederības kādai konfesijai.

Kapela atrodas otrajā stāvā, un tā būs atvērta un pieejama katru dienu jebkurā diennakts stundā."

Dievkalpojumi slimnīcas kapelā paredzēti piektdienās pulksten 16, tos sākumā vadīs luterāņu mācītāji, bet, sākot ar jūnija vidu, tie būs pamišus katoliski un luteriski. Kapelā būs pieejama arī reliģiska literatūra, pirmkārt, jau Bībele, bet

arī attiecīgās nedēļas lasījumi, lūgšanas un pārdomas.

Nākotnē dievkalpojumi varētu tikt translēti, lai tos varētu redzēt un dzirdēt arī ārstniecības iestādes nodalās. Bez tam kapelā varēs atstāt aizlūgumu lapiņas. Par izteiktajiem un uzrakstītajiem lūgumiem garīdznieki attiecīgi aizlūgs gan kapelas, gan baznīcu dievkalpojumos. Lai Dievs svētī katru kapelas apmeklētāju, dziedina slimos, stiprina un uzmundrina veselos, dod mums visiem Svētā Gara pieskārienu!

Viesturs Rikveilis

No kreisās: priesteris Māris Ozoliņš, mācītājs Valdis Strazdiņš, Madonas slimnīcas valdes priekšsēdētāja Līga Šerna, mācītājs Viesturs Rikveilis.

JELGAVAS BĪSKAPS EDVARDS GULBENĒ

Katra mēneša pirmā sestdiena Gulbenes katoļu draudzē ir ļoti īpaša. Dienā, kad visa Baznīca godā un norāda uz mūsu Kunga Mātes – Marijas – Bezvainīgo Sirdi, Gulbenes baznīcā ir vēl viena privilēģija: īpašā veidā kopā godinām arī svēto Filomenu.

Gadsimtiem ilgi aizmirsta jauna meitene, no jauna atklāta Baznīcā, palīdz visiem, kas atveras Dieva darbībai, tuvoties Jēzum.

Maijā liturģiju mūsu draudzē vadija Viņa Ekselence bīskaps Edvards Pavlovskis (attēlā). Neskatoties uz savu aizņemtību, bīskaps ieradās uz kopīgo lūgšanu no tālās Jelgavas. Jau viņa ierašanās ir liecība daudziem no mums, kas, dzīvojot netālu, vēl nav atraduši laiku piedalīties svinīgajā Svētajā Misē.

Pietuvinot mūs svētās Filomenas per-

sonai, bīskaps vērsa uzmanību uz viņas upurgatavību un lielo mīlestību pret Jēzu, par kuru meitene drosmīgi atdeva savu dzīvību. Viņa neizmantoja savu sociālo stāvokli un vecāku bagātību, bet pieņēma apzinātu lēmumu aizmīlestības pret Dievu.

Mums visiem ir vajadzīgi paraugi attiecībā ar Dievu. Un kurš gan varētu labāk ko ieteikt, ja ne tie, kas jau ir saņēmuši svētumu?

Viņi jau ir izgājuši ceļu, pa kuru mēs ejam, tāpēc ir vērts izmantot svēto kārtas gudrību. Reizēm mūs var pat pārsteigt, ka cilvēkiem, kuri

dzīvoja vairākus gadsimtus pirms mums, ir tik daudz, ko pastāstīt un cik precīzi ir viņu sniegtie padomi. Ja vien mēs vēlētos atvērt savas sirdis Svētā Gara gaismai!

Māsa Marija Edīte no Sv. Gara

MŪŽĪGAI PIELŪGSMEI

Kā mums, cilvēkiem, ir nepieciešams nepārtraukts garīgais atjaunojums, tā arī dievnamam ir nepieciešami atjaunojumi.

Uz Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudzi atnācu 2017. gadā. Prāvests priesteris Andžejs toreiz paziņoja, ka mani gaida daudzi darbiņi. Pirmais uzdevums bija baznīcas dārza žogs. Uz manu jautājumu, kas darāms ar žogu, prāvests Andžejs atbildēja: "Ej, Dievs pateiks!" Es atbildēju: "Labi!"

Man atvērās skaidrākas acis, un es sapratu, ka var arī iet un iet visam garām un nepamanīt, kā kaut kas drūp un iet bojā, jo skatiens pacelts tikai mākoņos.

Draudzes šī laika prāvests priesteris Gaitis ar jaunības kvēli un sviedru lāsēm

nekavējoties uzsācis draudzes dievnama atjaunotnes turpinājumu. Ir paveikti jau daudzi nopietni darbi.

Prāvesta Andžeja kalpošanas laikā un vadībā es projektēju un mēs pieredzējām jaunu ambonu, postamentus svēto skulptūrām, relikvijām. Tagad vēlamies turpināt šo ieceri – izgatavot jaunu altāri un tabernākula, monstrances altāri, visu vienotā stilā. Esošais altāris ir pagaidu variants.

Lūdzoties Dieva un cilvēku palīdzību, es ticu, ka nekad nav par agru sākt darīt, jo grūtības, ko pārvarēt, būs vienmēr. Veidosim šeit un tagad, bērniem un mazbērniem – Dievam par godu.

Anna Ināra Vinceviča

PIRMĀ SVĒTĀ KOMŪNIJA CESVAINES BAZNĪCĀ

Cesvaines katoļu baznīcā lieli svētki – Svētdienas skoliņas astoņiem bērniem – Pirmā Svētā Komūnija. To pieņēma Eduards, Estere, Agnese, Valērija, Jana, Elīna, Evelīna un Sergejs. Janas mamma Rita arī pieņēma Pirmo Svēto Komūniju un jauki iesaistījās kalpošanā skoliņā. Paldies tēvam Jānim, ka saņēmām tik daudz mīlestības un rūpju skoliņas laikā, ka visi jutāmies, kā Marijas siltā apskāvienā!

Mazie Dieva Jēri! Es kā katehēte varu tikai lūgties, lai dzīves ceļš iet ticības un spēka takās, paļaujoties uz Dievu! Lai tad, kad slinkums, šaubas, bēdas un vienaldzības bultas šaustīs dvēseli, Dieva Vairogs pasargā un dara izturīgus ticībā, cerībā un mīlestībā! Pati saku paldies ģimenēm un bērniem par lūgšanas spēkā piedzīvotajiem Dieva žēlastības mirkļiem. Atkal un atkal atzīstot – bērna sirds lūgšana ir ātra, un tā ir šautra, kas trāpa mērķi, lai kādam palīdzētu. To kalpojot piedzi-

voju katru gadu. Bērns, ja patiesi lūdzas, uz zemes izdara daudz brīnumu. To arī pirmkārt mācīju audzēkņiem – sarunu ik dienu ar Dievu, kas ir kā elpa dvēselei. Kā svaigs gaiss un pavasara lietus dvēseles možumam un mundrumam.

Šajā laikā tik nepieciešami jums, vecāki un vecvecāki, lai bērns pieprot lūgties kopā ar jums, lai veido savas lūgšanas, kuras nāk no sirds – kā viņa dvēsele tās diktē. Lai bērns ir aktīvs kristietis vispirms mājās, tad baznīcā un skolā, kur žēlsirdība vai klusa lūgšana ir tik ļoti nepieciešama. Kāds prieks, brāļi un māsas, ka varam atspirdzināties no Dieva avotiem, kopā kalpojot un slavējot Dievu! Lai visiem šajā vasarā uzziēd dvēsele košos vasaras ziedos un smaržo pie Dieva troņa kā košās Līgo nakts spēka pulss! Slava un pateicība Dievam!

Inese Zīle

ATSAUKSMES PAR BAZNĪCU NAKTI

Vita Bartuševiča: – Kā ik gadu, arī šogad Baznīcu nakts Madonas katoļu draudzes baznīcā noritēja ļoti patīkamā gaisotnē. Organizatori bija parūpējušies par aktivitāšu dažādību, un šogad likās, ka šie pasākumi bija vienojošāki. Jo Dieva slavēšana, dziedot pašam, ir vienojošāka nekā koncerta klausīšanās. Priestera Māra sprediķis par Svēto Garu dziļi uzrunāja, izskaidroja un lika domāt. Kopīgā agape baznīcas dārzā, cienājoties ar Venerandas vārīto garo zupu, stiprināja fiziski un arī garīgi, jo bija iespēja komunicēt ar draudzes jaukajiem cilvēkiem un pasākuma viesiem.

Tēva Jāņa stāstītais par fotografēšanas mākslu lika brīnīties par to, cik gan daudz iespēju un talantu mūsu mīlais debesu Tēvs mums, cilvēkiem, ir sagādājis. Jo katrs mirklis ir ikdienā redzams, bet, lai pamanītu to un iemūžinātu attēlā, vajadzīga liela pacietība, vēriba un Dieva palīdzība.

Vakaru noslēdzošā lūgšana – deja – daudziem lika domāt, ka “tas jau nav paredzēts man”.

Taču galvenais šajā brīdī bija neaiziet prom, pamēģināt runāt arī šajā valo-

dā, kura māca nedaudz paklausību un pacietību. Jo, ja mūzika ir kā vēl viens veids, kurā varam izteikties, tad arī kustība – deja lūgšanā, slavējot Dievu, ir kā vēl viena valoda, kurā varam izpaust savu pielūgsmi un pateicību.

Jana Misiņa: – Šis bija pirmais gads, kad pilnībā izbaudījusi Baznīcu nakti savā Madonas Romas katoļu Kristus Karaļa draudzē. Piedāvājums bija skanīgs, papildīts un daudzveidīgs. Piepildījums ir tajā, ka arī pati biju iesaistīta jeb iesaistījies vakara programmā – pievienojos slavētājiem un kopā ar Dejas meditācijas grupu atklājām Dejas meditācijas dziļumu un skaistumu pārējiem. Iesaistīšanās radīja satraukumu, uzņemoties pienākumus, bet pāri visam ir gandarījums, piedzīvojot kopību un sajūtot Dieva klātbūtni un spēku.

Priecēja kuplais apmeklētāju skaits. Šo vakaru redzu kā īstus draudzes svētkus. Tas bija lielisks veids, kā cilvēkiem iepazīties ar Dievu un draudzi. Iedvesmojošs un spēcīgs vakars, sagaidot Vasarsvētkus.

Ineta Resne: – Mūs sagaidīja skaisti saposta baznīca Vasarsvētku noskaņā. Iesākumā bija Rožukroņa lūgšana svētdie-

nas skolas bērnu un draudzes mūziķu vadībā. Tad Svētā Mise, ko svinēja priesteris Māris Ozoliņš un tēvs Jānis Vilaks. Svētais Gars bagātīgi izlējās pār visiem, kas piedalījās slavēšanā. Daudziem asaras raišījās acīs, dziedot noslēguma dziesmu, veltītu Dievmātei.

Pēc gardās vakarēšanas dārzā sekoja tēva Jāņa Vilaka stāstījums par viņa aizraušanos ar fotografēšanu. Mūsu baznī-

cas sienas joprojām rotā fotogrāfijas ar autora iemūžinātajiem dabas skatiem.

Svētais Gars pildīja arī to sirdis, kuri nenobijās un palika uz Dejas meditāciju. Ikvienam varēja piedalīties kopīgajā dejā un nesteidzīgā svētoceļnieku soli izstaigāt un aplūkot baznīcu.

Savukārt Krusta meditācijas dejā katrs atsevišķi varēja piedzīvot Dieva un Svētā Gara tuvumu.

SVĒTĀS MISES NODOMS – DĀVANA DVĒSELES PESTĪŠANAI

Svētā Mise jeb Euharistijas dievkalpojums ir pestīšanas, kuru Kristus īstenoja ar savu dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos, piemiņa, Viņa vienīgā upura aktualizācija.

Viena no visspēcīgākajām lūgšanām, kādu priesteris kopā ar draudzi var lūgties un pacelt to Dieva Tēva priekšā, dzīvojot virs zemes, katru dienu ir celebrēta jeb svinēta Svētā Mise. Parasti Svēto Misi kristieši kādā konkrētā nodomā var pasūtīt pie savas baznīcas prāvesta gan par dzīvajiem, gan mirušajiem aizgājējiem. Intencijas jeb nodomi var būt dažādi, protams, ar labiem mērķiem. Nevar pasūtīt Svēto Misi, lai kaimiņam ietu slikti.

Bieži ticīgā tauta lūdz priesteri noturēt Svēto Misi par savu vai ģimenes cilvēku veselību, svētību, ticības gaismu, izdošanos personīgajā dzīvē, stiprinājumu grūtos pārbaudījumu brīžos. Var pasūtīt aizlūgumu arī par nomirušajiem, to dvēselēm, lai tās ātrāk sasniegtu Debesu valstību. Tā ir ļoti laba dāvana mūsu mīļajiem tuviniekiem aizgājējiem, ko var atkārtot katru gadu, bieži vairākas reizes, īpaši tad, kad viņi dod zīmi par sevi.

Var lūgties par labu sievu, labu vīru,

bērniņa nākšanu pasaulē, par saticību, mīlestību ģimenē, arī par ekonomisko stāvokli, par labu darbu utt. Svarīgi piebilst, ka svētdienās draudzes prāvests parasti notur Svēto Misi par savu draudzi.

Ļoti svarīgi ir atcerēties un pasūtīt Svēto Misi arī kā pateicību Dievam un Dievmātei, svētajam Jāzepam par jau uzklaustām lūgšanām. Manā priesterkalpojuma laikā bija liels prieks pieņemt Svētās Mises nodomu kā pateicību par izdziedināšanu no slimībām, par skaisti kopā nodzīvotiem gadiem laulībā, par dabūtu labu darbu, par veiksmīgu atrisinājumu dzīvē.

Pasūtīt pie priestera Svēto Misi kādā konkrētā nodomā, tas ir labprātīgs ziedojums, taču reizē arī ļoti liels atbalsts garīdzniekam. Diemžēl cilvēki mūsdienās neapzinās Euharistijas lielo vērtību, tāpēc ir draudzes Latvijā, kur priesteriem nav intenciju. Ļoti aicinām padomāt, novērtēt un pie draudžu prāvestiem pasūtīt Svētās Mises gan par dzīvajiem, gan mirušajiem tuviniekiem kā ļoti labu dāvanu dvēseles pestīšanai!

MĪLESTĪBAS APSOLĪJUMS. FILMA, KAS STIPRINA

Dodoties laulībā, vīrs un sieva viens otram sola būt līdzās kā priekos, tā bēdās, kā veselībā, tā slimībā. Līdz šim es uz to raudzījos tā virspusēji, romantiski. Filma "Zvērests lolot"/"A Vow to Cherish"

(<http://kurmislv.info>) satricināja šo manu pārlicību līdz pamatiem – izraisīja milzīgus asaru plūdus, grēku nožēlu un apņemšanos pieaugt mīlestībā.

Filma stāsta par pusmūža pāri, kad vecākais no bērniem uzsāk augstskolas gaitas, bet jaunākais vēl mācās vidusskolā. Vīram ir veiksmīgs business, bet sieva ir cieniņa skolotāja. Un tad pamazām viņa sāk aizmirst dažādas lietas un notikumus, līdz savā godināšanas pasākumā skolā zaudē samaņu un tiek aizvesta uz slimnīcu. Diagnoze – Alcheimers...

Dienām ritot, sieviete pamet darbu, viņa atklāj diagnozi saviem bērniem, klusi piebilstot: – Pat tad, kad es jūs vairs neatpazīšu, ziniet, ka mana mīlestība uz jums nebeidzas.

Vīrs turpina viņu aprūpēt. Šajā laikā

viņš satiek sievieti, ar ko dalīties savās rūpēs un kopā sportot. Un tad pienāk brīdis, kad viņš savam draugam saka: – Man ir sieva, kuru es mīlu, bet es jūtos vientuļš, es gribu sev līdzās otru cilvēku, kurš mani

saprot, ar kuru varu aprunāties. Un tobrīd pat es nostājos viņa pusē. Līdz seko vārdi: – Tava vientuļība ir izdomāta, tu jūties vientuļš, jo esi zaudējis ticību. Kad tu zaudē ticību, tu zaudē Dieva klātbūtni savā dzīvē, tu paliec viens ar savām grūtībām un jūties izmisis...

Tajā pat dienā galvenais varonis apmeklē otru sievieti, lai pateiktu, ka ir izlēmis vairāk ar viņu nesatīkties, un atgriežas mājās pie savas slimās sievas, lai viņu lolotu visas viņas mūža dienas.

Pēc šīs filmas noskatīšanās apjautu, kādi dziļumi slēpjas laulības solījumā, cik plaša atbildība vienam pret otru tajā ietverta un cik neizmērojama ir Dieva mīlestība uz mums! Viņa spēkā viss ir iespējams!

Ginta Ābeltiņa

ATBALSTI JAUNIEŠUS ARĪ TU!

Madonas katoļu baznīcā iegādājamas dažādas vērtīgas, oriģinālas, Latvijā ražotas dizaina lietas, kas kļūs par atbalstu draudzes jauniešiem ceļā uz Pasaules Jauniešu dienām Portugālē.

– Paldies Latvijas uzņēmumiem, kas ziedoja savu produkciju, visi ienākumi paliks mūsu draudzes pārstāvjiem kā atbalsts ceļā uz Lisabonu, uz Pasaules Jauniešu dienām, – komentē koordinatore

Ramona Zariņa.

No Madonas katoļu draudzes uz Portugāli dosies pieci mūsu jaunieši.

Pasaules Jauniešu dienas risināsies no 1. līdz 6. augustam Lisabonā, un tajās piedalīsies jauniešu grupas no visas pasaules.

Kopā ar pāvestu jaunieši svinēs savu ticību, un tā būs iespēja vēl vairāk izjust piederību lielajai, universālajai Baznīcai.

Inese Elsiņa

GRĀMATA, KO VĒRTS SASASTAPT

“Es esmu mazs, neuzkrītošs ierocis, darināts no koka krellītēm un aukliņas, makšāju tikai vienu eiro un ērti ietilpstu kabatā. Bet mani darbi ir lieli. Man ir miljoniem draugu visā pasaulē, kuri ir ārkārtīgi dažādi, un ikviens no viņiem ir svarīgs Dievmātei.

Ir tādi, kuri mani lieto vien retu reizi, un tos es pieskatu, lai viņi mani neaizmirstu pavisam. Ak jā, aizmirsu! Vēl ir tie, kuri mani uzkarina uz mašīnas atskata spoguļa, bet nekad nelieto. Tādi cilvēki man dara raizes, viņi laupa sev manas svētības – žēl!” Kas tas ir?

Tā varētu skanēt kāda mīkla no radio raidījuma “Greizie Rati”, tomēr tā sākas māsas Emanuēlas Maijāras grāmata “Rožukronis – ceļojums, kas pārvērš tavu dzīvi!”.

Labu laiku biju domājusi par to, ka lūdzoties esmu kļuvusi pavirša, domas aizkļūst un nespēju koncentrēties. Kam, lūdzoties Rožukroni, veltīt domas? Šādi ir citi jautājumi mani nodarbināja labu laiku. Un tad nāca atbilde – grāmata Kalna skolā uz galda.

Māsa Emanuēla uzsver, ka svarīgi, lai katrā ģimenē vismaz viens lūgtos Rožukroni, lai visa ģimene varētu rast patvērumu zem Marijas apmetņa.

Rožukronis – saite, kas izmīsušos vieno ar Debesīm.

Katra “Esi sveicināta” lūgšana – mierinājums tiem, kas raud, biedinājums sātānam, Marijas gavilpilnais prieks!

Rožukronis – saista Baznīcas alpinistus, kuri likumo starp aizām.

Rožukronis – brīnišķīgs ceļojums kopā ar Mariju cauri visai Jēzus dzīvei!

Kāpēc Kalkutas mātes Terēzes Rožukronis viņai atvēra visas durvis?

Kāpēc Rožukronis bija svēta Jāņa Pāvila II iecienītākā lūgšana?

Kāpēc sātans dreb, kad tikai pieminam vien Marijas vārdu?

Kāpēc Rožukronis ir jauno laiku lūgšana?

Precīzas atbildes uz jautājumiem atradīsiet grāmatas pielikumā, kā arī liecībās par šīs lūgšanas spēku. Bet grāmatas centrā ir Jēzus un Marijas kontemplācija, un katrs Viņu dzīves posms itin kā atdzīvojas mūsu pašu sirdīs.

Ceļojot kopā ar Mariju un Jēzu, steigai nav vietas, jo katru noslēpumu gribas izdzīvot! Svētīgu ceļojumu!

Sanita Solovjeva

PIEDALIES JAUNIEŠU NOMETNĒ “OASIS!”

No 22. līdz 29. jūnijam Kurmenē notiks kristīgā jauniešu nometne “Oasis”.

Dalībnieku vecums “Oāzē” ir 14–18 gadi. Programmā paredzētas radošās meistarklases, vērtīgas lekcijas, dievkalpojumi, komandu spēles, fiziskas aktivitā-

tes, sarunas grupās, tematiskie un lūgšanu vakari, muzikāla slavēšana, draudzīga kopā būšana. Vairāk informācijas – sazinoties ar Kristīni, t. 29647641.

Redakcija

KOPIENAS TIKŠANĀS KARMELA KLOSTERĪ

4. jūnijā, Vissvētās Trīsvienības svētkos, Ikšķiles Karmela klosterī notika institūta "Notre Dame de Vie" laju kopienas tikšanās. Uz to devās arī Madonas draudzes pārstāves.

Programma kā vienmēr sevī ietvēra gan agapi un dalīšanos, gan formāciju un lūgšanu. Professore Baiba Brūdere pēc svētīgā tēva Marija Eugēnija no Bērna Jēzus (attēlā) materiāliem runāja par tēmu "Sevis došana". Pēc tam sekoja iekšējā lūgšana klostera kapelā un neliels kopsavilkums pirms mājupceļa.

Sevis došanā izpaužas Dieva bērna virzība pretī Tēvam, un to mums atklājis

Kristus. Sevis došana vienmēr pievērta Dieva darbību. Esam nevis vieni, bet kopā ar Radītāju. Sevis došana ir nepieciešamais, lai varētu dzert no Dzīvā ūdens, un tā "saradoties" ar Dievu. Sevis došanā Dievam, protams, vērojama dinamika, dvēseles attīstība. Katrā ziņā, ja ejam šo ceļu, ja esam uzticējušies Dievam, Viņš dod savu atbalstu un žēlastību.

Piebildīšu, ka no 10. līdz 16. jūlijam interesenti aicināti uz kopienas formāciju Dzīvības Mātes sekulārā institūta rekolekciju mājā Sarkanos.

Inese Elsiņa

MIERA SVĒTĪBA. UZDEVUMS IKVIENAM

Papildini pantus ar vārdiem no vārdu bankas un par pareizību pārliecinies, salīdzinot ar pantiem Svētajos Rakstos: 4 Mz 6, 22-27!

"Un Tas Kungs uz Mozu, sacīdams: "..... uz Āronu un viņa dēliem: tā jums būs Israēla bērns, tiem: Tas Kungs lai tevi un lai tevi Tas Kungs lai savu vaigu pār tevi un

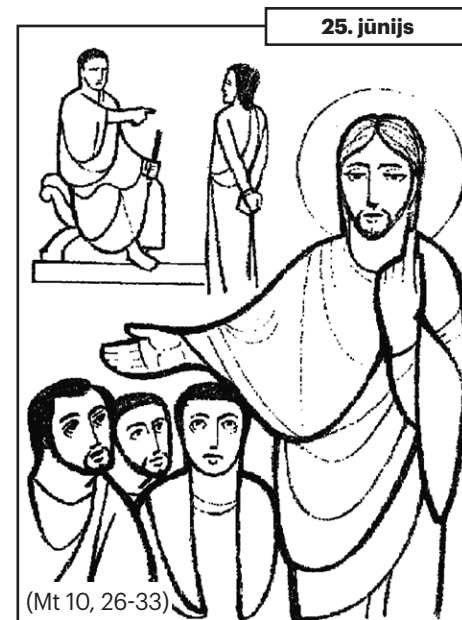
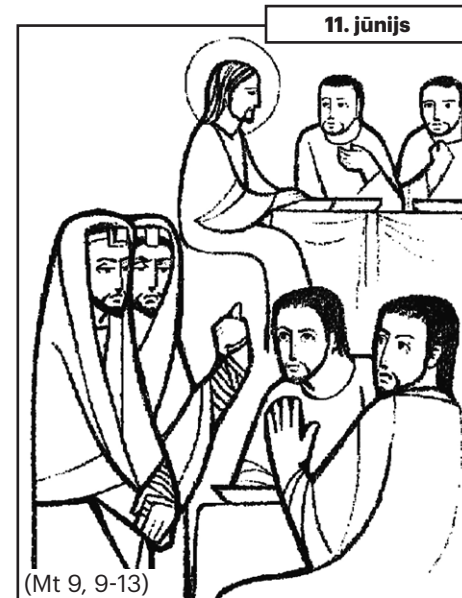
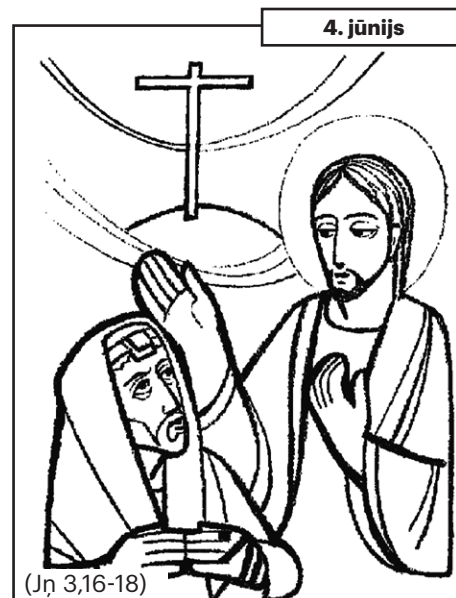
lai ir tev Tas Kungs lai savu vaigu uz tevi un lai tev mieru. Un Manu Vārdu šādi uz Israēla bērniem, un Es tos "

Vārdu banka: svētīt, dod, svētī, runā, svētišu, pasargā, žēlīgs, paceļ, runāja, apgaismo, lieciet, sakot.

Palmira Gailite

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA PAR MIERU VALSTĪ

Ak, Jēzu, atnes man mieru.

Atnes mieru manā valstī un visās tajās valstīs, kas ir karu un šķelšanās saplosītas.

Iesēj miera sēklu to nocietināto sirdžu vidū, kuras citiem izraisa ciešanas taisnīguma vārdā.

Dod visiem Dieva bērniem žēlastības saņemt Tavu Mieru, lai var uzplaukt mīlestība un harmonija;

Ingūnas Jankovskas zīm.

Lai mīlestība uz Dievu triumfētu pār ļaunumu un lai dvēseles var tikt izglābtas no pagrimuma melos, nežēlības un jaunā ambīcijām.

Lai miers sāk valdīt pār visiem tiem, kas savu dzīvi velta Tava Svētā Vārda Patiesībai, un tiem, kuri vispār nezina Tevi.

Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Māriete Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Vāka zīmējuma autore – Ērlina O'Salivana.

Lappušu nosaukumos – citāti no 37. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.